

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 03586-16/2015-ERU

V Jihlavě dne 24. února 2016

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti SEPAVA, s.r.o., se sídlem Na nivách 1019/25, 141 00 Praha 4 - Michle, IČ: 293 02 935 (dále též „účastník řízení“), zastoupené JUDr. Evou Hrbáčkovou, advokátkou se sídlem Bráfova 50, 674 01 Třebíč, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03586-12/2015-ERU ze dne 14. prosince 2015 (sp. zn. KO-03586/2015-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, kterého se účastník řízení dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 tohoto zákona prováděl dne 3. října 2014 v obci Jinošov u domu č. p. 5 v ochranném pásmu plynárenského zařízení prostřednictvím zemního stroje zemní práce v souvislosti se stavbou vodního díla „Jinošov kanalizace a ČOV“, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu PE d 63 (dále též „plynárenské zařízení“) sesuvem dešťové kanalizace, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 20 000 Kč a dále mu uložil povinnost nahradit náklady řízení podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve výši paušální částky 1 000 Kč, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu, na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti SEPAVA, s.r.o., se sídlem Na nivách 1019/25, 141 00 Praha 4 - Michle, IČ: 293 02 935, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03586-12/2015-ERU ze dne 14. prosince 2015 (sp. zn. KO-03586/2015-ERU), zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad zahájil dne 28. listopadu 2014 kontrolu u účastníka řízení podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jejímž předmětem byla kontrola dodržování povinností vyplývajících z § 68 odst. 3 energetického zákona v tehdy účinném

znění, ve věci poškození středotlakého plynovodu, zahájená v důsledku zjištění poškození plynárenského zařízení, ke kterému došlo dne 3. října 2014 u domu č. p. 5 v obci Jinošov.

Svá kontrolní zjištění Energetický regulační úřad shrnul v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 10. března 2015, v němž konstatoval, že kontrolovaná osoba prováděla dne 3. října 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení u domu č. p. 5 v obci Jinošov zemním strojem zemní práce související se stavbou vodního díla „Jinošov kanalizace a ČOV“, v důsledku kterých došlo, v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona, v tehdy účinném znění, k poškození plynárenského zařízení. Vůči kontrolním zjištěním obsaženým v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] neuplatnil účastník řízení žádné námítky.

II. Správní řízení v prvním stupni

Příkazem Energetického regulačního úřadu č. j. 03586-3/2015-ERU ze dne 27. dubna 2015, vydaným v souladu s § 150 správního řádu, byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, uložena pokuta ve výši 20 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Energetický regulační úřad konstatoval, že bylo jednoznačně prokázáno, že to byl právě účastník řízení, který svou činností prováděnou v ochranném pásmu způsobil poškození plynárenského zařízení.

Proti tomuto příkazu podal účastník řízení v zákonné lhůtě odpor, který mj. odůvodnil tak, že mu společnost ATRA-stavby, s.r.o. (dále též „smluvní partner“), pro niž jako pro zhotovitele části vodního díla „Jinošov kanalizace a ČOV“ prováděl výkopové práce, na jeho výslovnou žádost nepředložila žádný dokument, z něhož by vyplývalo, zda při zemních pracích může dojít k dotčení plynárenského zařízení, a předala mu staveniště bez předložení protokolu o vytyčení plynárenského zařízení. Připustil však, že vytyčení plynárenského zařízení bylo v terénu smluvním partnerem provedeno barvou již dříve, avšak dne 3. října 2014 již nebylo s jistotou viditelné, jelikož nebylo obnoveno. Závěrem účastník řízení uvedl, že se tedy nemohl ničeho dopustit a ničím se provinit, a tudíž vůbec není odpovědný za spáchání správního deliktu.

Na základě podaného odporu byl vydaný příkaz zrušen a Energetický regulační úřad pokračoval ve správním řízení sp. zn. KO-03586/2015-ERU. Následně účastníkovi řízení poskytl možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a doložit své majetkové poměry. Účastník řízení se vyjádřil v přípisu doručeném Energetickému regulačnímu úřadu dne 25. května 2015, kde vznesl pochybnost, zda je vůbec aktivně legitimovaný být stranou v tomto správním řízení, a to s ohledem na rozsudek Okresního soudu v Třebíči ze dne 18. března 2015, sp. zn. [REDAKCE]. V této souvislosti se odkázal na obsah odvolání proti uvedenému rozsudku, jež k vyjádření také přiložil. Z obsahu tohoto odvolání mimo jiné vyplývá, že plynárenské zařízení měl poškodit jednatel účastníka řízení pan [REDAKCE], přičemž k poškození nemělo dojít zásahem zemního stroje, ale v důsledku tlaku kanalizace na plynárenské zařízení. Zároveň v tomto podání účastník řízení namítal, že není zřejmé, jaké konkrétní pracovní postupy při své činnosti obsluha zemního stroje nedodržela. Účastník řízení taktéž předložil správnímu orgánu Rozvahu a Výkaz zisku a ztráty ke dni 30. dubna 2015, z nichž mimo jiné vyplývá, že výsledek hospodaření účastníka řízení před zdaněním byl ve výši [REDAKCE] Kč. Rozsudek Okresního soudu v Třebíči sp. zn. [REDAKCE] ze dne 18. března 2015 a rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. [REDAKCE] ze dne 1. července 2015 si Energetický regulační úřad vyžádal sám.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č.j. 03586-12/2015-ERU ze dne 14. prosince 2015 (sp. zn. KO-03586/2015-ERU) byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 20 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2015, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 tohoto zákona prováděl dne 3. října 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení u domu č. p. 5 v obci Jinošov prostřednictvím zemního stroje zemní práce v souvislosti se stavbou vodního díla „Jinošov kanalizace a ČOV“, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení sesuvem dešťové kanalizace. Energetický regulační úřad konstatoval, že bylo jednoznačně prokázáno, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku činnosti účastníka řízení, tedy nikoli přímo touto činností. Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je ovšem to, že jejich odpovědnost je založena samotným porušením právních povinností bez ohledu na jejich zavinění. Podstatná je v tomto případě skutečnost, že existuje příčinná souvislost mezi činností účastníka řízení, ať už v ochranném pásmu či mimo ně, která vedla k poškození plynárenského zařízení, a způsobeným škodlivým následkem. Zároveň je zřejmé, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Takto účastník řízení naplnil formální i materiální znaky správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, v jeho znění účinném do 31. prosince 2015.

V rozhodnutí se správní orgán vypořádal i s obsahem vyjádření účastníka řízení uvedeným v přípisu doručeném Energetickému regulačnímu úřadu dne 25. května 2015, kde vznesl pochybnost, zda je s ohledem na rozsudek Okresního soudu v Třebíči ze dne 18. března 2015, sp. zn. [REDAKOVANÉ] aktivně legitimovaný být stranou v tomto správním řízení. Trestní řízení bylo vedeno proti jednateli účastníka řízení jako proti osobě samostatně výdělečně činné, a to sice pro týž skutek, ovšem podle názoru Energetického regulačního úřadu zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení, neprováděl jednatel účastníka řízení jako osoba samostatně výdělečně činná, nýbrž tyto práce na základě uzavřené smlouvy prováděl, a za ně také odpovídal, účastník řízení jako právnická osoba. Proto byla námitka účastníka řízení shledána nedůvodnou.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti všem výrokům rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03586-12/2015-ERU ze dne 14. prosince 2015 (sp. zn. KO-03586/2015-ERU) podal dne 31. prosince 2015 účastník řízení rozklad. V něm v podstatě zopakoval námitky, které již uplatnil v předcházejícím správním řízení. S napadeným rozhodnutím nesouhlasí a má za to, že toto rozhodnutí, stejně jako předcházející správní řízení, trpí neodstranitelnými vadami. V důsledku toho je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je protiprávní, věcně nesprávné a nepřezkoumatelné. Účastník řízení tedy navrhuje jeho zrušení, když opětovně namítá, že není odpovědným subjektem, který se měl dopustit porušení energetického zákona, neboť odpovědnost za spáchaný správní delikt by měl nést jeho smluvní partner. K poškození plynárenského zařízení navíc nedošlo přímým zásahem rýpadla bagru, ale při odstraňování zastaralé kanalizace. Správní orgán se podle účastníka řízení také nevypořádal se všemi svědeckými výpověďmi, a neměl tudíž dostatečné a úplné podklady pro rozhodnutí ve věci samé. Závěrem účastník řízení namítá i formální pochybení Energetického regulačního úřadu, když v napadeném rozhodnutí není upřesněno a patřičně rozvedeno, jaké konkrétní pracovní

postupy měly být účastníkem řízení porušeny, resp. jaké pracovní postupy účastník řízení nedodržel.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, se mohla dopustit právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že porušila některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13 téhož zákona.

V ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, bylo uvedeno, že v ochranném pásmu je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Uvedené ustanovení zákona tak v podstatě představovalo kategorický zákaz provádět činnosti, které byly způsobilé ohrozit plynárenské zařízení, jeho spolehlivost a bezpečnost provozu a dále zákaz při provádění činností v ochranném pásmu či mimo ně poškodit plynárenské zařízení. Tyto dvě skutkové podstaty se odlišují způsobeným následkem (první představuje správní delikt ohrožovací, druhý správní delikt poruchový). Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenského zařízení.

Obecně lze správní delikt vymezit jednáním a škodlivým následkem, které musí být v příčinné souvislosti, abychom mohli hovořit o odpovědnosti za správní delikt. V tomto konkrétním případě z kontrolního i správního spisu vyplývá, že jednatel účastníka řízení v ochranném pásmu plynárenského zařízení prováděl prostřednictvím stavebního stroje práce, v jejichž důsledku došlo k poškození středtlakého plynovodu PE d 63. Tuto skutečnost účastník řízení nerozporoval v kontrole ani v následně zahájeném správním řízení. Je tak zřejmé, že účastník řízení skutečně porušil zákaz stanovený v § 68 odst. 3 energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2015, neboť právě jemu je jednání jeho jednatele, jakožto osoby, která fakticky tyto práce vykonávala, přičitatelné. Následkem tohoto jednání bylo poškození plynárenského zařízení, únik 1 672 m³ plynu do ovzduší po dobu 30 minut a přerušení dodávky plynu dvaceti odběratelům na dobu sedmi hodin, přičemž tento následek byl v příčinné souvislosti se stavební činností prováděnou účastníkem řízení v ochranném pásmu plynárenského zařízení.

Účastník řízení namítá, že není odpovědným subjektem, který se měl dopustit porušení energetického zákona. Dle jeho přesvědčení má tímto odpovědným subjektem být jeho smluvní partner, pro nějž účastník řízení pouze prováděl výkopové práce. Tato námitka není důvodná, neboť v této věci není rozhodné, zda vytyčení plynárenského zařízení, které zajistil smluvní partner účastníka řízení dne 2. června 2014, bylo v terénu

dostatečně zřetelné i v době spáchání správního deliktu, tedy dne 3. října 2014. Skutečnost, že v době spáchání správního deliktu již nebylo vytyčení plynárenského zařízení dostatečně zřetelné, nenaplnuje skutkovou podstatu příslušného správního deliktu a není se způsobeným následkem v příčinné souvislosti. Smluvního partnera účastníka řízení proto nelze postihnout za porušení veřejnoprávních předpisů a za daný správní delikt jej trestat.

Odpovědnost za spáchaný správní delikt plně dopadá na účastníka řízení, neboť to byl on, kdo se v rozporu s požadavkem přiměřené opatrnosti spolehl na informace předané objednatelem a nezajistil si přístup k jeho projektové dokumentaci či protokolu o vytyčení plynárenského zařízení, a ačkoli neznal jeho přesnou polohu, prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení spoléhaje se toliko na pokyny svého smluvního partnera. Tyto práce navíc prováděl za pomoci zemního stroje, ačkoli celý prostor v okolí plynárenského zařízení ve vzdálenosti 1 metr na obě strany je chráněn ochranným pásmem a veškeré práce v této oblasti je nutné provádět ručně a s maximální opatrností tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Absence řádné součinnosti mezi účastníkem řízení a jeho smluvním partnerem tak nic nemění na skutečnosti, že účastník řízení nevykonal veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti spočívající v zákazu poškození plynárenského zařízení činností prováděnou v ochranném pásmu zabránil. Ze strany účastníka řízení by v tomto případě snad bylo možné uvažovat pouze o uplatnění nároku na náhradu škody či její části u smluvního partnera, ovšem toliko prostředky soukromého práva. Skutková podstata vyjádřená v § 68 odst. 3 energetického zákona přitom zjevně míří na subjekt, který práce v ochranném pásmu skutečně fyzicky provádí, přičemž tím byl v daném případě účastník řízení, nikoliv objednatel díla, i z tohoto důvodu nelze uvažovat o nesprávném určení odpovědného subjektu.

V případě odpovědnosti právnických a fyzických podnikajících osob za spáchání správního deliktu se totiž jedná o odpovědnost objektivní, tj. odpovědnost bez ohledu na zavinění. V daném případě tak Energetický regulační úřad nemusel zkoumat, zda účastník řízení postupoval úmyslně či nedbalostně a o jaký druh nedbalosti nebo úmyslu se jednalo, ale podstatné bylo pouze to, že ke škodlivému následku došlo protiprávním jednáním účastníka řízení a nikoli jednáním jiného subjektu. Za jednání, které je v příčinné souvislosti se způsobeným následkem, je zde třeba považovat provádění zemních prací, prostřednictvím nichž bylo plynárenské zařízení poškozeno, jakkoli k tomuto poškození nedošlo přímým jednáním účastníka řízení, ale v důsledku jeho činnosti, tedy nepřímo.

Obecně totiž platí, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení je nutno konat tuto pracovní činnost s vynaložením veškerého úsilí tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Navíc i z Protokolu o vytyčení plynárenského zařízení ze dne 2. června 2014 vyplývá, že veškeré práce ve vzdálenosti 1 metru od plynovodu je nutné provádět ručně a práce v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení je nutné provádět tak, aby nedošlo k porušení stěny nebo izolace PE potrubí, když přesné hloubkové uložení plynárenského zařízení je nutno ověřit ručně kopanou sondou.

Nemám žádné pochybnosti o tom, že účastník řízení nepostupoval výše uvedeným způsobem, výkopové práce prováděl strojově a v důsledku nedodržení stanovených postupů tak došlo v místě křížení s dešťovou kanalizací k jejímu obnažení, když následně došlo k poklesu kanalizace na přímo pod ní vedoucí středotlaký plynovod, což způsobilo jeho poškození. Takto je zcela zřejmé, že zemní práce související s obnažováním

dešťové kanalizace nebyly v ochranném pásmu středotlakého plynovodu ze strany účastníka řízení prováděny tak, aby v jejich důsledku nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Účastník řízení skutečně nevyvaloval veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti spočívající v zákazu poškození plynárenského zařízení činností prováděnou v ochranném pásmu zabránil a svým jednáním tak naplnil formální i materiální znaky správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015.

Ke skutečnosti, že k poškození plynárenského zařízení nedošlo přímým jednáním účastníka řízení, ale v důsledku jeho činnosti, tedy nepřímě, bylo ze strany správního orgánu přihlédnuto při uvažování o výši ukládané sankce jako k polehčující okolnosti, a to výrazným způsobem. Pokuta byla uložena při samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí ve výši spíše symbolické, čemuž jednoznačně nasvědčuje porovnání uložené pokuty ve výši 20 000 Kč oproti možnému zákonnému rozpětí pokuty až do výše 15 000 000 Kč. Uložená sankce odpovídá i rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu ohledně výše ukládaných pokut za tento typ správního deliktu. Výši sankce jsem tedy shledala naprosto přiměřenou okolnostem případu, když se v tomto případě jednalo o poškození středotlakého plynovodního potrubí, tj. nikoliv zařízení marginálního významu, a následkem deliktivního jednání účastníka řízení byl mj. únik 1 672 m³ plynu do ovzduší po dobu 30 minut a přerušeni dodávky plynu dvaceti odběratelům na dobu sedmi hodin. Postup účastníka řízení při provádění prací v ochranném pásmu opravdu nesvědčí o náležité péči a opatrnosti účastníka řízení, který tak nevyvaloval veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby poškození plynárenského zařízení zabránil. Ani s ohledem na tržby dosahované účastníkem řízení se nejedná o pokutu likvidační, jak ostatně sám prvostupňový správní orgán vyčerpávajícím způsobem odůvodnil v napadeném rozhodnutí.

Nelze souhlasit ani s námitkou účastníka řízení, že se správní orgán nevypořádal se všemi svědeckými výpověďmi (míněny patrně svědecké výpovědi použité v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Třebíči pod sp. zn. [REDAKCE]), a neměl tudíž dostatečné a úplné podklady pro rozhodnutí ve věci samé. Svědecké výpovědi uvedené v rozsudku Okresního soudu v Třebíči sp. zn. [REDAKCE] ze dne 18. března 2015 totiž na celkovém posouzení věci nic nemění. Stejně jako skutečnost, že v této věci bylo vedeno trestní řízení s jednatelem účastníka řízení, které sice neskončilo uložením trestu, ale zároveň v něm nebylo zpochybněno, že by se předmětný čin skutečně stal. S jednatelem účastníka řízení bylo vedeno trestní řízení z hlediska toho, že byl fyzickou osobou, která daný čin spáchala (jednalo se tedy o osobní trestní odpovědnost osoby), což však nevylučuje odpovědnost účastníka řízení za jemu přičitatelný správní delikt. Není žádných pochybností o tom, že to byl účastník řízení, kdo prováděl práce v ochranném pásmu, přičemž je nepochybné, že k poškození plynárenského zařízení nacházejícího se v ochranném pásmu došlo v důsledku těchto prací. Jak je uvedeno i v napadeném rozhodnutí, přijetím zákona č. 418/2011Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, došlo k prolomení zásady individuální trestní odpovědnosti. Kromě zavedení kolektivní trestní odpovědnosti byl katalog základních zásad trestního práva rozšířen mimo jiné i o zásadu souběžné nezávislé trestní odpovědnosti fyzické a právnické osoby, kdy trestní odpovědností právnické osoby není dotčena trestní odpovědnost fyzických osob a trestní odpovědností těchto fyzických osob není dotčena trestní odpovědnost právnické osoby. Uvedená zásada tedy neporušuje zásadu *ne bis in idem*, neboť sankce jsou *de iure* adresované odlišným subjektům, a to fyzické osobě v rámci její individuální odpovědnosti a právnické osobě v rámci trestní odpovědnosti právnických osob. Nutno konstatovat, že smluvní

objednávka ze dne 18. července 2014 vystavená společností ATRA-stavby s.r.o., zadávala provedení díla jednoznačně účastníkovi řízení. Faktura č. [REDAKCE] za zemní práce na vodním díle „Jinošov kanalizace a ČOV“ byla ostatně také vystavena účastníkem řízení a nikoliv jeho jednatelem.

Po důkladném přezkumu postupu prvostupňového správního orgánu mohu konstatovat, že rozhodnutí ve věci vychází z řádně zjištěného skutkového stavu. Správní orgán v tomto konkrétním případě vycházel ze skutečností relevantních pro daný případ při zachování nestrannosti, rovného zacházení, proporcionality i legitimního očekávání, opatřil z úřední povinnosti podklady pro rozhodnutí a zjišťoval všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení. Je tak evidentní, že Energetický regulační úřad jednal v souladu s právními předpisy, všemi důležitými okolnostmi případu se podrobně zabýval a svůj postup v rozhodnutí také detailně popsal a odůvodnil.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 správního řádu byly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí, zamítám tímto rozklad účastníka řízení a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

-Otisk úředního razítka-

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

SEPAVA, s.r.o., prostřednictvím JUDr. Evy Hrbáčkové